

# KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRISKE SVOJINE



Klasa 12 (3).

Izdan 1 aprila 1935.

## PATENTNI SPIS BR. 11507

Vertes Josif, vlasnik firme „Standard“ za hemijsku proizvodnju,  
Beograd, Jugoslavija.

Postupak dobijanja magnezijumhlorida iz gasovite hlorovodonične kiseline, vode i  
pečenog ili nepečenog magnezita.

Prijava od 14 jula 1933.

Važi od 1 februara 1934.

Heksahidrat magnezijumhlorida  $MgCl_2 \cdot 6H_2O$ , dobija se kod velikih industrijskih preduzeća za proizvodnju kalijevih soli kao otpadak.

Drugi način dobijanja ovog jedinjenja jeste rastvaranje magnezijum oksida ili karbonata u vodenoj hlorovodoničnoj kiselini.

Potsoje još nekoliko postupaka za dobijanje magnezijumhlorida sa 4 ili 2 molekula kristalne vode kao i bez vode. Ovi postupci imaju važnost samo tamo, gde se traži odgovarajuća roba. Kao jadna od glavnih upotreba jeste spravljanje Sorelovog cementa gde se upotrebljuje rastvor ove soli, i to delimično ili potpuno antihidrovana so ne dolazi ovde u obzir.

Novi postupak dobijanja  $MgCl_2 \cdot 6H_2O$  svodi se na to, da se na magnezit pečen ili nepečen dejstvuje vodom i gasovitom hlorovodoničnom kiselinom, koja dolazi neposredno iz sulfatne peći.

Fabrikacija se izvodi na taj način, što se magnezit smešta u naročito konstruisane stubove. Odozgo stubovi imaju otvore za dodavanje magnezita, odvode za ugljena kiselinsku, koja se razvija pri rastvaranju magnezita i prskalice za vodu, koja sitnim kapljicama poliva magnezit. Ispod sredine visine stuba nalazi se otvor za dođavanje gasovite hlorovodonične kiseline iz sulfatne peći. Gasovita hlorovodonična kiselina diže se gore, a njoj na susret po

magnezitu curi voda iz prskalice i apsorbuje je s razvijanjem topote u isto vreme i rastvarajući magnezit. Kiseo na početku rastvor magnezijumhlorida spušta se niz magnezit dole i postepeno se neutrališe i pri dnu stuba izlazi na bočni otvor, odakle ide u kazan za isparavanje, gde se zagreva vodenom parom, dok se ne izgubi višak dode, i ne ostane stopljen magnezijum-hlorid,  $MgCl_2 \cdot 6H_2O$ . Temperaturatopljenja je  $117^\circ$ . Ovaj se razliya u limenu burad i tako ide u prodaju.

Prema gore izloženom, razlika u fabrikaciji svodi se na to, da se ne iskoristiće prirodni magnezijumhlorid, kao što je slučaj pri velikoj industriji kalijevih soli i ne rastvara se u vodenoj hlorovodoničnoj kiselini, kako je to navedeno kao drugi način dobivanja, nego se pravi direktno  $MgCl_2 \cdot 6H_2O$  iz hlorovodonika u momentu kada ovaj izlazi iz sulfatne peći, vode i magnezita a da se prethodno zaseban rastvor hlorovodonične kiseline ne dobija.

Preimrućstvo novoga postupka svodi se na to, da u zemljama gde ne postoje velike industrije kalijevih soli i gde se taj artikal ne pojavljuje u velikim količinama kao otpadak, taj artikal se ne mora sa skupim podvozom uvoziti iz industrijskih zemalja, nego se isti daje izraditi u zemljama, a novi postupak predstavlja značno uprošćenje prema dosadašnjim drugim načinima fabrikacije. Naime u novom po-

stupku i izostavlja se zasebno dobijanje vodene hlorovodonikne kiseline i iskorišćuje se toplota reakcije radi bržeg rastvaranja magnezita i delimičnog isparavanja vode, već se dobija u samom stubu, čime se postiže veća polazna koncentracija rastvora magnezium hlorida.

Sirovine potrebne za ovu fabrikaciju jesu sumporna kiselina, kuhinjska so i magnezit. Sve to imamo u zemlji.

Hemijska jednačina novog postupka jest:  $2 \text{NaCl} + \text{H}_2\text{SO}_4 + \text{MgO} + 5\text{H}_2\text{O} = \text{Na}_2\text{SO}_4 + \text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$

U slučaju upotrebe pečenog magnezita:  $2\text{NaCl} + \text{H}_2\text{SO}_4 + \text{MgCO}_3 + 5\text{H}_2\text{O} = \text{Na}_2\text{SO}_4 + \text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O} + \text{CO}_2$  u slučaju upotrebe nepečenog magnezita.

---

Kao sporedni produkt ostaje još natrijevsulfat, koji ima svoju vrednost i upotrebu.

#### Patentni zahtev:

Postupak za proizvodnju magnezium-hlorida sa 6 molekula vode naznačen time, što se  $\text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ , dobija dejstvujući gasovitom hlorovodoičnom kiselinom, kada ova direktno dolazi iz sulfatne peći, na pečeni ili nepečeni magnezit, koji se poliva dovoljnom količinom vode u naročito konstruisanim stubovima.